



Plébániai Hírlevél

2020. augusztus 30.
Évközi 22. vasárnap

A jövő héttől a hétköznapi szentmisék keddtől péntekig újra este 6 órakor kezdődnek.

Augusztus 31-én, hétfőn nem lesz hivatali szolgálat a plébánián.

A héten lesz elsősütörtök, elsőpéntek és elsőszombat. Csütörtökön 17 órától imaóra papi hivatásokért, majd 18 órától szentmise, pénteken 17 órától szentségimádás, majd szentmise, szombaton pedig reggel 6 órától a fatimai rózsafüzért imádkozzuk el.

Jövő vasárnapi perselyadományait az altemplombővítésre és közösségi ház építésére gyűjtjük. Isten fizesse meg nagylelkű anyagi támogatásukat is!

Szeptember 13-án, vasárnap 17 órai kezdettel lesz plébániánk fiataljainak bérmálása. Az ünnepi szentmisét Dr. Székely János megyéspüspök mutatja be. Ez alkalommal a szokásos Fatimai este elmarad, de 16 órától szeretettel várjuk a testvéreket a fatimai rózsafüzér imádságra.

Szeptember 27-én, vasárnap 16 órai kezdettel kerül megrendezésre a Jubiléum házaspár találkozása a Mária Magdolna templomban. Szeptember 6-áig várjuk azon házaspárok jelentkezését, akik idén ünneplik kerek (5,10,15,20...) házassági évfordulójukat.

Szeretettel várjuk a jelentkezőket az ősszel induló képzésekre: középiskolások számára bérmálásra felkészítő; azon felnőttek számára, akik nincsenek megkeresztelve, illetve nem voltak elsőáldozók vagy bérmálkozók, indul a katekumenátus; a már bérmálkozott középiskolások és egyetemisták számára pedig hittan csoport indul. Minden képzésre a plébánia hivatalban vagy az újságos asztalról lehet írásos tájékoztatót és jelentkezési lapot vinni. Minden képzésre a jelentkezési határidő: szeptember 13.

Továbbá várjuk azon jegyespárok jelentkezését is, akik jövőre szeretnének egyházi házasságot kötni. Jelentkezni a plébániai hivatalban lehet, egyéb információ olvasható a plébániai honlapunkon.

Bátorítjuk a szülőket, hogy gyermekeiket iskolai keretek között írássák be katolikus hittanra, hogy vallási ismereteik is gyarapodjanak! Elsősorban a krisztusi értékrend melletti elköteleződésünk miatt, hiszen hitünkben értéket látunk és ezzel gyermekeinket is meg akarjuk ismertetni. Másod sorban, mert házasságkötéskor ígéretet teszünk, hogy gyermekeinket vallásos módon neveljük.

A Rózsafüzér Társulat tagjai a sekrestyében átvehetik következő évre szóló beosztásukat.

Egy óhajtó mondat



Ha valaki most már egy kicsit is ismer, bizonyára elcsodálkozik azon – amin most magam is meglepődök – amikor olyan mondatot találok leírni, hogy „Talán elkezdődhet az iskola!”

Sem diákként, sem egyetemistaként sem rajongtam és most, felnőttként sem lelkesedek, amikor meghallom ezt a szót: ISKOLA. Nem azért mintha csupa rossz emlék fűződne hozzá, sem amolyan feldolgozatlan lelki traumák nem nyomasztanak iskolás koromból, nincsenek be nem gyógyult sebek, vagy ilyen-olyan mélylélektani pszichózisok, amelyek ilyenkor felkavarodva bennem gyomorgörcsöt eredményeznének. Semmi ilyesmi nincsen bennem. Egyszerűen csak szerettem gyermekként az otthon szabadságát, a nyár kötetlenségét, a szünidő változatosságát és számos csodáját, amiben részem lehetett. Ezért nem vártam a szeptemberi iskolakezdet!

De, ha már elkezdődött – és ez ellen minden szeptemberben hiába küzdöttem...– , akkor pedig vártam a péntek délutánokkal megkezdődő

hétvégi létet, vártam a kisebb-nagyobb szünidőket, és még azt sem bántam, ha akkor már nem lesz annyira jó idő, de legalább szünet lesz.

És most, mintha mindezekről megfeledkeznék és egy furcsa, sóhajjal vegyített óhaj lenne bennem: „Remélem, megkezdődhet az iskola!”

Mert a híradások megint arról számolnak be, hogy nem akarják, hogy az iskolákban olyanfajta gócpontok alakulhassanak ki, amelyekből a nebulók otthonaikban fertőznék meg szeretett nagyszüleiket, akik cuppanós puszival gratulálnak unokáiknak, akik örömmel számolnak be az első napokban elért látványos eredményekről, megszerzett jó jegyekről. Sőt hallok azt is, hogy lesznek olyan országok, helyek, ahol szeptember 1-jével megint digitális távoktatással kezdik meg a tanévet. Szegény diákok!

Szó szerint szegények! Mert valamit ellop tőlük ezzel az élet. Megfosztja őket a baráti társaság önfeledt együttlététől, az iskolai közösség mégiscsak sajátos atmoszférájától, attól a borsóztató miliőtől, amit akkor él át az ember, amikor a tanár lapoz a naplóban és a diákok néma csendben, könyveikbe bújva, padra lapulva várják, hogy ki lesz a „szerencsés”, akit kihív a pedagógus és ezzel a többieket öt-tíz perc újabb nyugalommal ajándékozza meg, mert addig sem rájuk szegeződik a tudományok képviselőjének fürkésző tekintete.

És az még csak hagyján, hogy a felsőbb évesek miből maradnak ki, de a kis elsősök így kell, hogy elkezdjék azt a közel két évtizeden át tartó időszakot, amelyet diákéveknek nevezünk? Mert nem vagyok szakértője, de szerintem a személyiségformálódáshoz igen is szükség van azokra a kis „traumákra”, amik az iskolakezdéssel járnak. Arra, hogy napirendhez igazodva kell felkelnie, előkészülnie, iskolába mennie, hogy ott is óraREND van, hogy megmondják, hogyan fegyelmezzem önmagam, hogy nem akkor megyek, állok, ülök, eszek, iszok, beszélgetek, amikor éppen kedvem szottyan, hanem rendezettséget kezdünk el kialakítani az életünkben. Szükséges traumaként kell, hogy átéljük, hogy az eredményekhez áldozatok is kellenek, kemény munka, kitartás, küzdés. Meg kell tanulni, hogy az életben semmi sincsen ingyen, hacsak nem Isten ajándékai. El kell sajátítani azt, hogy pl. még egy padon is tudniuk kell megosztani valaki mással, akire cserébe számíthat akkor is, ha csak egy faragó vagy radír-gumi kell és hirtelen sehol nem találja a sajátját, vagy amikor dolgozatnál halkan megsúgják azt a kicsi gondolatot, ami valahogy neki nem ugrott be.

Sajnálom azt is, hogy ezeknek a kisdíjaknak úgy kellene megtanulniuk írni, olvasni, számolni, hogy közben senki nincs, aki föléljük hajolva,

vagy éppen kicsi kezüket fogva segítené gömbölyíteni azokat a betűket, formálni a számokat, szótagolni a szavakat. Micsoda emlékeink vannak nekünk, szerencséseknek ezekről is...!

Kár lenne, ha ők úgy nőhetnének fel, hogy valami olyasmi rögzül beléjük, hogy az ismereteket csak számítógépből nyerhetik ki, ha nem tanulják meg, hogy mit jelent tisztelettel felnézni a tanító nénire és benne minden emberre, akitől valamit tanulhatunk. A diák soha nem fogja tisztelni a számítógépet, sem azt a titokzatos valakit, akitől a digitális tananyagot kapja. Szükségük van személyre, személyességre, hogy a saját személyiségük is egészségesen fejlődjön!

Ezért most nem csak óhajtom, vágyakozva írom, hanem fohászként mondom: Bárcsak megkezdődhetne az iskola!

Anyakönyvi hírek:

Keresztelő

Vinkó Boglárka: 2020. augusztus 23.

Rohonczy Dominik: 2020. augusztus 23.

Isten hozta közösségünk új tagját!

Temetés:

Bánfi Zoltán: 2020. augusztus 25.

Gere Károly Csaba: 2020. augusztus 28.

Nyugodjanak békében!

INFORMÁCIÓK A HÉTRE

A heti szentmisék rendje:

Augusztus 31, hétfő, 7 óra: + Testvérek

Szeptember 1, kedd, 18 óra: + Édesanya és nagyszülők

Szeptember 2, szerda, 18 óra: + Sarolta és József szülők

Szeptember 3, csütörtök, Nagy Szent Gergely pápa és egyháztanító, 18 óra: + Ilona és + Pál és Katalin szülők

Szeptember 4 péntek, Palermói Szent Rozália szűz, 18 óra: + Szülők és + testvérek

Szeptember 5, szombat, Kalkuttai Szent Teréz szűz, 7 óra: Hálából, hogy a családot minden bajtól megmentette járvány idején

Szeptember 6, Évközi 23. vasárnap

7 óra: + Jolán édesanya

8.30 óra (Bazita)

10 óra: + Kéry és Szőke szülők, + Lajos férj, édesapa és élő családtagok

18 óra: + Margit testvér, a Ferencz és Horváth család + és élő tagjai